

TRASA ROWEROWA NR 27

DŁUGOŚĆ TRASY: 10,5 km

OPIS TRASY

Trasa łączy miejscowości Solarnię i Jawornicę. Bieg przez tereny Lublińca rozpoczyna na zachodnich krańcach miasta w miejscowości Solarnia i wiedzie terenami leśnymi w rejonie stawów (Zespół stawów z groblami na ZagłóWKu **(20)**) w dzielnicy Wymyślacz aż do DK 11, stanowiącej zachodnią obwodnicę miasta.

Następnie trasa wiedzie ul. 74 Górnośląskiego Pułku Piechoty przy Stadionie Miejskim i placu zabaw. Ulica ta przecina Park Grunwaldzki **(17)**, w którym znajduje się amfiteatr i Kanał Grunwaldzki oraz sieć ścieżek dla spacerowiczów i rowerzystów. Trasa wiedzie następnie wzdłuż Jednostki Wojskowej Komandosów, przy której zlokalizowany jest pomnik na Placu im. Pawła Golasia **(5)**, potem ul. 11 Listopada mija kirkut – cmentarz żydowski **(9)**, na którym spoczęli dziadkowie i rodzeństwo Świętej Teresy Benedykty od Krzyża – Edyty Stein, Współpatronki Europy i Patronki Lublińca.

Ulica Majdanek doprowadza do ul. Droniowickiej, następnie trasa wiedzie ul. Stawową wzdłuż kompleksu sportowego i Zalewu Droniowickiego **(18)**, ulicami Pokoju oraz Nową do skrzyżowania z ul. Cmentarną. Tu na starym cmentarzu parafialnym spoczywa śląski poeta i działacz narodowy Jan Nikodem Jaroń.

Następnie trasa prowadzi ul. Dworcową do Placu Niepodległości, przy którym znajduje się centrum przesiadkowe „Park&Ride”, ścieżką pieszo-rowerową do końca ul. Paderewskiego i skręca na wschód w ul. Częstochowską. Trasa wiedzie pod wieżę ciśnienia **(4)** w kierunku Jawornicy, a w przedłużeniu do Częstochowy.

ATRAKCJE TURYSTYCZNE NA TRASIE

(4) Wieża ciśnień

Górująca nad śródmieściem wieża ciśnień przy ul. Kochcickiej, której smukła, cylindryczna bryła, zwieńczona strzelistą iglicą, należy do najbardziej rozpoznawalnych elementów panoramy Lublińca. Wzniesiona w latach 1936–1937 na jednym z najwyższej położonych punktów w okolicy, ma blisko 38 metrów wysokości, dzięki czemu jest doskonale widoczna z wielu miejsc. Obiekt został wpisany do rejestru zabytków i nadal pełni swoją pierwotną funkcję, stabilizując ciśnienie w sieci wodociągowej oraz zapewniając zapas wody na wypadek awarii. Dzięki niedawnej renowacji wieża prezentuje się dziś bardzo efektownie i należy do najciekawszych zabytków architektury technicznej w regionie.

(5) Pomnik na Placu im. Pawła Golasia

Usytuowany przed jednostką wojskową, u zbiegu ulic 11 Listopada i Jana III Sobieskiego, pomnik należy do najważniejszych miejsc pamięci w Lublińcu. Patron

placu, Paweł Golaś, był komendantem powiatowym wojsk powstańczych podczas III Powstania Śląskiego. W czasie II wojny światowej został aresztowany przez Niemców i rozstrzelany w 1940 roku w Olsztynie pod Częstochową. Pomnik w formie prostopadłościennego betonowego obelisku wzniesiono w 1960 roku. Na jego froncie widnieje odlany z brązu Krzyż Virtuti Militari oraz napis: „Pamięci Poległych o Polskość Ziemi Śląskiej”. W ostatnich latach monument wzbogacono o kilka tablic pamiątkowych poświęconych bohaterom i wydarzeniom okresu Powstań Śląskich i II wojny światowej. Usytuowanie pomnika przed kompleksem koszarowym nie jest przypadkowe - to właśnie tutaj w latach 1922–1939 stacjonowali żołnierze 74. Górnośląskiego Pułku Piechoty. Koszary wzniesiono w 1913 roku, a od 1986 roku zajmuje je Jednostka Wojskowa Komandosów, najstarsza jednostka tego rodzaju w polskiej armii. Przy jednostce działa Klub Jednostki Wojskowej Komandosów, organizujący m. in. Festiwal Piosenki Żołnierskiej „Czym dla wojska jest piosenka”. Lublinieccy komandosy są także patronami i współorganizatorami znanych w całej Polsce ekstremalnych imprez biegowych, takich jak Bieg o Nóż Komandosa, Maraton Komandosa oraz Bieg Katorżnika.

(9) Cmentarz żydowski

Położony przy ulicy 11 Listopada cmentarz żydowski jest jednym z najważniejszych śladów obecności społeczności żydowskiej w Lublińcu. Jego początki sięgają 1832 roku, choć oficjalnie gmina żydowska nabyła teren cmentarza w 1845 roku. W 1865 roku nekropolię powiększono o kolejną parcelę. Ostatecznie objęła ona obszar około 4500 m². Na terenie cmentarza zachował się XIX-wieczny dom przedpogrzebowy, który służył niegdyś obrzędom związanym z pochówkiem, a także jako mieszkanie opiekuna nekropolii. Przetrwały również fragmenty historycznego ceglanego ogrodzenia, brama i furtka pamiętające czasy funkcjonowania gminy żydowskiej. Liczbę ocalałych nagrobków szacuje się na około 15 kompletnych macew oraz około 100 ich fragmentów. Część z nich wykorzystano do utworzenia lapidarium upamiętniającego dawnych mieszkańców Lublińca. Szczególną uwagę zwraca okazały grobowiec rodziny Koenigsbergerów w formie neoklasycystycznego portyku. Wyjątkowe znaczenie cmentarza wynika również z faktu, że jest on miejscem pochówku członków rodziny św. Edyty Stein. Spoczywają tu jej dziadkowie: Adelajda Courant z domu Burchard i Salomon Courant, a także jej starsi bracia Ernest i

Richard, którzy zmarli we wczesnym dzieciństwie.

(17) Park Grunwaldzki

Największy i najpopularniejszy teren rekreacyjny Lublińca. Jego historia sięga lat 70. XIX wieku, kiedy miejski las zaczęto przekształcać w park spacerowy. Wytyczono wówczas promenady leśne stanowiące dojście z miasta do parku, ustawiono ławki i stoły oraz zbudowano charakterystyczny krąg taneczny „Grzybek”. W okresie międzywojennym park rozbudowano o liczne obiekty rekreacyjne. W 1929 roku otwarto kąpielisko miejskie, a w latach 1935–1936 powstał malowniczy kanał wodny z mostkiem, który do dziś stanowi jeden z symboli parku. Na terenie parku znajduje się również Stadion Miejski oraz muszla koncertowa, będąca miejscem organizacji koncertów, festynów i corocznych Dni Lublińca.

(18) Zalew Droniowski

Sztuczny zbiornik wodny utworzony w 1969 roku. Nad zalewem można odpocząć na jednej z licznych drewnianych ławeczek oraz nakarmić ptaki wodne, korzystając z tzw. kaczkomatu. Na pobliskich „farskich łąkach”, w sąsiedztwie sztucznie usypanego pagórka, znajdują się plac zabaw dla dzieci, skatepark oraz boisko wielofunkcyjne.

(20) Zespół stawów z groblami na ZagłóWKu

Zagłówek, dziś jedna z dzielnic Lublińca, dawniej był folwarkiem położonym wśród rozległych łąk należących do rodziny Lisów, właścicieli pobliskiego młyna. Nazwa „Zagłówek” prawdopodobnie wywodzi się od śląskiego słowa oznaczającego poduszkę. Przez dzielnicę przepływa rzeka Lublinica, tworząc malownicze, łagodne meandry. Znaczną część Zagłówka zajmuje kompleks stawów i grobli, który stanowi cenny przyrodniczo teren oraz ważną ostoję ptactwa wodnego.

- [Udostępnij](#)
- [Drukuj](#)
- [PDF](#)